

เรื่อง เตื่อหว่า

รายละเอียด

เตื่อหว่า ชื่อวิทยาศาสตร์ *Ficus auriculata* Lour. จัดอยู่ในวงศ์ขุนุน (MORACEAE)

สมุนไพรเตื่อหว่า มีชื่อท้องถิ่นอื่น ๆ ว่า มะเตื่อหว่า (กาญจนบุรี), มะเตื่อชุมพร (ยะลา), เตื่อหลวง (ภาคเหนือ), ไทรโพ (ภาคกลาง), ตะก้อเต่า (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน), ฮากอบาเต่า (มาเลย์-นราธิวาส) เป็นต้น

ลักษณะของเตื่อหว่า

- ต้นเตื่อหว่า จัดเป็นไม้ยืนต้นเนื้ออ่อนขนาดเล็ก มีความสูงได้ประมาณ 3-5 เมตร หรืออาจสูงได้ถึง 10-15 เมตร แตกกิ่งก้านสาขามาก เปลือกต้นเป็นสีเทาปนน้ำตาล มีน้ำยางสีขาว ลำต้นเห็นแผลของก้านใบที่ร่วงชัดเจน พบขึ้นตามป่าผสมผลัดใบ ป่าดิบแล้ง ใกล้เคียง ในต่างประเทศพบกระจายพันธุ์ในปากีสถาน อินเดียตอนเหนือ เนปาล ภูฏาน สิกขิม พม่า จีนตอนใต้ ลาว กัมพูชา เวียดนาม และมาเลเซีย ส่วนใน

ประเทศไทยพบได้ทุกภาค ยกเว้นทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมักพบขึ้นตามป่าดิบ ป่าเบญจพรรณ ป่าผลัดใบ ป่าดิบแล้ง ใกล้เคียงลำธารหรือริมลำน้ำ ที่ระดับความสูงตั้งแต่ 0-1,300 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล

- **ใบเตื่อหว่า** ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเรียงสลับเป็นกระจุกที่ปลายยอด ลักษณะของใบเป็นรูปไข่กว้างหรือรูปหัวใจ ปลายใบแหลมหรือมน โคนใบมน ส่วนขอบใบเรียบหรือหยักเป็นฟันเลื่อยห่าง ๆ ใบมีขนาดกว้างประมาณ 12-18 เซนติเมตร และยาวประมาณ 18-25 เซนติเมตร ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน เนื้อใบเหนียวหนา คล้ายแผ่นหนัง ก้านใบยาวประมาณ 3-6 เซนติเมตร ผิวเกลี้ยง
- **ดอกเตื่อหว่า** ออกดอกเป็นช่อ เกิดภายในฐานรองดอกที่รูปร่างคล้ายผล ดอกเป็นแบบแยกเพศอยู่ในช่อเดียวกัน ออกที่ลำต้น
- **ผลเตื่อหว่า** ผลเป็นผลสด เกิดเป็นกระจุกตามลำต้นหรือกิ่งขนาดใหญ่ ลักษณะของผลเป็นรูปกลมแบน และมีก้านสั้นๆ ติดอยู่ ผิวผลเกลี้ยงหรืออาจมีขนสั้นนุ่มขึ้นปกคลุม มักมีสันตามยาวและมีรอยแผลใบประดับข้าง ผลมีขนาดตามขวางตอนสดประมาณ 3.5-4.5 เซนติเมตร ผลเป็นสีเขียว เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีส้มแกมแดง ก้านผลยาวประมาณ 4-5 เซนติเมตร

สรรพคุณของเตื่อหว่า

- ตำรายาพื้นบ้านล้านนาจะใช้ผลเตื่อหว่าประมาณครึ่งผล นำมากินเป็นยาแก้ท้องเสีย (ผล)
- เปลือกต้นหรือรากเตื่อหว่า ใช้ผสมกับรากเจตพังคี รากเจตมูลเพลิงแดง รากละหุ่งแดง รากมหาก่าน รากหิงเม่น รากหิงหายผี ต้นพิศนาค หัวกระชาย เหง้าว่านน้ำ ผลยี่หว่า เมล็ดพริกไทย เมล็ดเทียนดำหลวง วั่นวานทางจระเข้ และเทียนทั้งห้า อย่างละเท่ากัน แล้วนำมาบดให้เป็นผง ผสมกับน้ำมะนาวและเกลือเล็กน้อย ใช้กินกับน้ำมะนาวเป็นยารักษาโรคทางเดินปัสสาวะ (เปลือกต้น, ราก)

ประโยชน์ของเตื่อหว่า

- ผลสุกใช้รับประทานได้ ส่วนผลดิบใช้รับประทานร่วมกับน้ำพริก ลาบหรือลาบปลา รับประทานกับแกงบอนหรือหลามบอน
- ยอดอ่อนนำไปแกงหรือรับประทานสดหรือลวกเป็นผักจิ้มกับน้ำพริกและลาบ

คำสำคัญ : เตื่อหว่า

ที่มา : <https://medthai.com/>

ฐานข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร-ตาก

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2020-07-09

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=1684&code_db=610010&code_type=01

The Office Of Academic Resource Information And Technology